

til Repræsentationen, at man, selv bortset fra ethvert Realitetshensyn, og hvad der vilde være sket paa tidligere Stadier, maatte anse det for sin Pligt at gjøre Indstilling til Thinget om at forkaſte den begjærede Efterbevilling". Nu vil jeg spørge det ærede Medlem, og jeg vil spørge ærede Medlemmer, hvor der findes nogen Udtalelse om den Meddelelse, hvoraf det ærede Medlem gjorde saa stort Brug. Vi have kun sagt dette, at det forsaavidt er et graverende Moment — om jeg saa maa sige, — at end ikke en Meddelelse er kommen til os, men det, hvorpaa vi bygge vor Indstilling, er, at der har fundet en Omgaaen Sted af Rigsdagens Bevillingsmyndighed; men dette er et ganske andet Motiv end det, som det ærede Medlem søgte at lægge deri. Det ærede Medlem gjorde endelig en Betragtning gjældende af Tillægsbevillinger overhovedet, som jeg heller ikke kan lade blive staaende. Han paaberaabte sig i den Henseende en Mand, som han kaldte en Autoritet, nemlig nuværende Statsrevisor Tischer. Men jeg maa dertil sige, at jeg ikke kan anerkjende ham som nogen Autoritet, i alt Fald paa det Tidspunkt, da de af det ærede Medlem citerede Udtalelser ere fremkomne, nemlig i den 8de Session. Hans Udtalelser gif ud paa, at der hvert eneste Aar fandtes en Række af Overstridelser, som vare fremkomne, saavel medens Rigsdagen var samlet, som naar den ikke var samlet, og at disse Overstridelser — endog 300 i Tal — havde man altid fundet sig i. Dette er ogsaa fuldkommen rigtig, saalænge det dreier sig om Ubetydeligheder, thi saa kommer det egentlige Stridsspørgsmaal ikke frem; det kommer først frem, naar der bliver Tale om Bevillinger, der have nogen Betydning. Medens vor Grundlov ikke i sine Ord har givet nogen Hjemmel for at afholde ubevilgede Udgifter, har Pragis ført det med sig, at saadanne Udgifter i Aarenes Løb ere blevne afholdte og Aar for Aar ere godkjendte af Rigsdagen. Men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at Grundloven i den Henseende ved Analogi viser Veien, som man i den Henseende tror at følge; thi en Udgift, der er afholdt ubevilget, forekommer mig at maatte stilles i Parallel med Spørgsmaalet om og Udstedelse af foreløbige Love, og hvad disse angaar, erindre jo ærede Medlemmer, at der grundlovsmaessig ikke kan blive Tale derom, uden forsaavidt Rigsdagen ikke er samlet. Det forekommer mig saaledes klart, at det maa være Grundlovens Opfattelse, at der i begge Henseender maa gjøres lignende Betragtninger gjældende. Naar det ærede Medlem beraabte sig paa en Mand, som han ansaa for en Autoritet, saa har jeg en Autoritet at beraabe mig paa, som det ærede Medlem vist ikke vil underkjennde; det er nuværende Høiesteretsassessor Müller, som i sin Tid, da Betænkningen blev afgivet over Forslaget om Ministeransvarlighed, indgav et Mindretals-

Botum, medens alle de øvrige Medlemmer af Udvalget indtog et endnu skarpere Standpunkt overfor Spørgsmaalet om ubevilgede Udgifter. Han siger med Hensyn til saadanne ubevilgede Udgifter, at Spørgsmaal derom opstaa egentlig ikke, naar Rigsdagen er samlet, „thi da er det en Selvsølge, at dens Samtykke bør erhverves". Saaledes udtaler Høiesteretsassessor Müller sig, og han er vel saa god en Autoritet som den, det ærede Medlem støtter sig til. Det ærede Medlem beraabte sig fremdeles paa Hensynet til Statens Lærv overfor dette Spørgsmaal. Ja, Meningerne ville vist altid være delte om, hvad der i denne Henseende er Statens Lærv. Jeg tror, at de Herrer fra samme Side som det ærede Medlem, til hvem jeg nu har henvendt mig, lade sig noget vilde af deres Opfattelse af Theatrets Betydning for Staten, saaledes at de noget komme til at sammenblende Theatrets Lærv og Statens Lærv, hvad jeg har meget let ved at holde ude fra hinanden. Men det ærede Medlem gjorde en Bemærkning, som jeg heller ikke kan lade henstaa uimodsagt. Han sagde nemlig — og jeg lagde Mærke til hans Ord —, at, naar den daværende ærede Minister havde henvendt sig til Rigsdagen med Hensyn til denne Sag, vilde derved Arbejderne være standsede, og Bevillingen først være kommen til det følgende Efteraar. Det ærede Medlem brugte denne Udtrykssaaede; han gaar altsaa ud fra den samme Betragtning, som Flerparten har gjort gjældende i Betænkningen, at man her fra Thingets Side vilde have sørget for, at en Del af de Arbejder, som vare foreslaaede, ikke bleve udsorte, og at Bevillingen ialtsald søgtes tilveiebragt ad en anden Vei. Jeg kan forsaavidt ikke Andet end anerkjende disse Udtryk af det ærede Medlem, men det er ikke dette, hvorom det her dreier sig, hvad Resultatet var blevet. I og for sig er det formelle Spørgsmaal kun dette, om en Henvendelse til Rigsdagen i og for sig uden Hensyn til, hvad Resultatet kunde være bleven, kunde have fremkaldt en Standsning af Arbeidet, og det er dette, som jeg aldeles bestemt maa modsigte trods de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (P. C. Olsen). — Jeg har herved, tror jeg, gjenemgaaet de væsentligste af de Bemærkninger, der ere komne frem; enkelte Yttringer af ærede Medlemmer skal jeg forbigaa, idet de ligge udenfor det Spørgsmaal, som det her dreier sig om. Her er nemlig kun Tale om at bevilge eller ikke bevilge de 2,500 Rd. De andre Spørgsmaal ligge udenfor denne Behandling, og da de ville komme under Forhandling senere, skal jeg ikke idag indlade mig paa en Dmtale af de Yttringer, der ere faldne i denne Henseende fra forskellige ærede Medlemmer.

Octavius Hansen: Jeg skal ganske kort motivere min Afstemning, da det ved denne Sag